

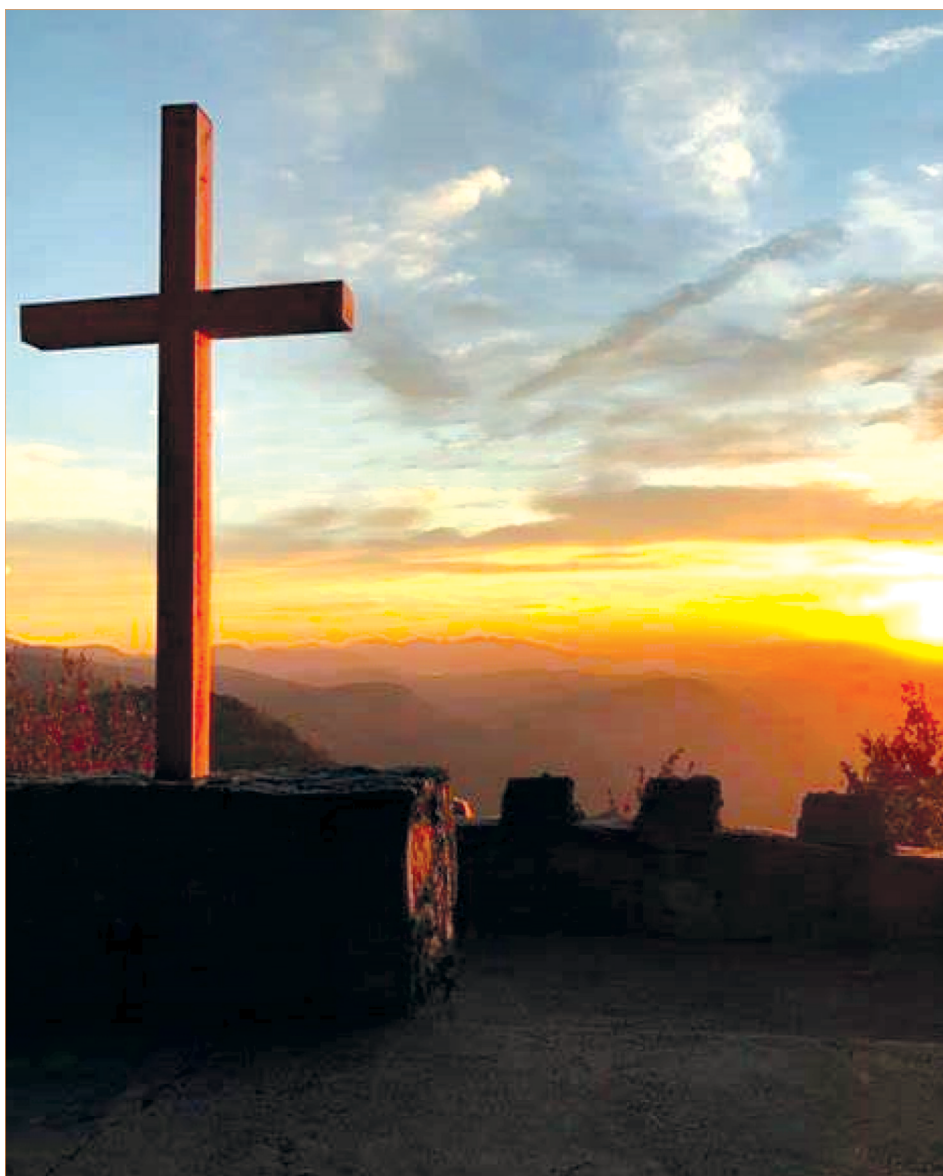

ZVON

DUBEN / APRIL
2021

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Dnes je svátek sv. Josefa. Muže, o kterém víme jenom tolik, že byl manžel Marie, Matky Boží. Že to měl velmi těžké, když se dozvěděl ještě před svatbou, že Marie čeká dítě. Potom také ty peripetie při porodu, s emigrací do Egypta, návratem a usazením se v Nazaretě. Neřekl ani slovo – tedy aspoň v evangeliích o tom není záznam. Přece jenom v něm vidíme vzor muže – muže činu, odvahy a důvěry v Boha, i tehdy, když se mu situace vymkla z rukou. Na to bych teď rád navázal.

Situace se vymkla z našich rukou...

Více, či méně, je to pravda, že v určitých momentech našeho osobního života, nebo také života společnosti se stanou věci, které se stanou nekontrolovatelné. Teď momentálně to všichni zažíváme dokonce celosvětově. Může nás sv. Josef nějak inspirovat – pomoci, přestože žil před dvěma tisíci lety? Já si myslím, že ano.

V evangeliích máme zaznamenány čtyři události, ve kterých se Bůh zjevuje Josefu ve snu a skrze anděla „mění“ plány Josefa. Nejvíce se to projevuje při prvním zjevení. Josef je absolutně bezradný, stalo se něco co vůbec nečekal. Jeho budoucí žena je těhotná... Musí něco udělat, rozhodnout se, absolutně změnit svůj plán který ještě do nedávna společně s Marií budovali. To jistě nečekal – situace se mu vymkla z rukou. V tuto chvíli přichází Bůh se svým plánem, ale vlastně také s plánem pro Josefa, pokud on s tím bude souhlasit. Neboj se Josefe, udělej to, co ti říkám, je to pro tvoje dobro. Ještě více, je to pro dobro Mariino, je to pro dobro celého lidstva...

Josef poslechně... Další setkání Josefa s Bohem si můžeme přečíst v Bibli...

Jenom si prosím teď neříkej, že to je příběh z Bible a že se to stalo Josefovi, který byl výjimečný. Že se to Tebe netýká. Ne, každý biblický příběh je v jistém pohledu také Tvůj příběh. Ty můžeš také odpovédět Bohu svým Ano, tak jako Maria, Josef a spousta dalších křesťanů. Důvěřovat Bohu v nesnadných situacích, v událostech kdy ničemu nerozumíš.

Pros v modlitbě o porozumění sebe sama, porozumění druhým, porozumění danému momentu. Možná že ten anděl poslaný od Boha je Tvůj přítel, přítelkyně, Tvůj životní partner, kněz...

příjemnou čtení

VE FOREST HILLS
19. BŘEZNA 2021
VÁŠ FR. ANTONÍN

CÍRKEVNÍ OTCOVIA

Sv. Ján Zlatouсты

MV

dokončení z minulého čísla

Cisárovná a jej spojenci zariadili, aby bol Ján poslaný do vyhnanstva. Ľud sa proti tomu búril, avšak slabý cisár sa nevedel postaviť proti cisárovnej a jej spoločnosti. Ján sa radšej sám vydal do rúk cisárovi, aby zabránil krviprelievaniu. Ľudia sa však zhromaždili a tiahli k cisárskemu palácu. Vtedy sa zľakla aj Eudoxia a Jána prepustili. V roku 403 ho však znovu dala uväzniť a roku 404 ho odvliekli do vyhnanstva v Arménsku. Aj tam však k nemu prichádzali ľudia, aby mu prejavili svoju úctu a aby z jeho úst počuli výklad Božieho slova. Zastal sa ho aj pápež Inocent I.

V roku 407 teda Jána poslali ešte ďalej, až k východnému pobrežiu Čierneho mora. Počas cesty mu nedopriali žiadny oddych, za každého počasia musel pochodovať. Jánova cesta sa tak skončila smrťou z vyčerpania z podstupovaných útrap. Medzi svätých bol zapísaný pápežom Inocentom I. krátko po smrti, v roku 1568 bol potom pápežom sv. Piom V. vyhlásený za učiteľa Cirkvi. Sv. Ján Zlatouсты je patrón katolíckych kazateľov a zanechal po sebe najobsiahlejšie dielo zo všetkých východných gréckych otcov, z ktorého si aspoň niečo odcitujeme nižšie.

rakev sv. Jana Zlatoustého
klášter v Kamani v Gruzii

„Kým sme ovcami, víťazíme, a aj keď nás obklopuje nespočítateľné množstvo vlkov, premôžeme ich. Ak sa však staneme vlkami, prehráme, lebo nám bude chýbať pomoc pastiera. On totiž nepasie vlkov, ale ovce. V takom prípade ťa opustí a odíde, lebo mu nedovoliš, aby ukázal svoju silu.“

„Hrozia veľké vlny a prudké víchrice. Ale nebojíme sa, že utonieme, lebo stojíme na skale. Nech besnie more, skalu rozrušiť nemôže. Nech sa vzdúvajú vlny, Ježišovu loď nemôžu potopiť. Čoho sa, prosím, bojíme? Smrti? „Pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk.“ Vyhnanstva? Povedz mi! „Pánova je zem i všetko, čo ju naplňa.“ Alebo zhabania

majetku? „Nič sme si na svet nepriniesli a je isté, že si nič nemôžeme ani odnieŤ.“

O manželstve

„Je to symbol Cirkvi a Krista. Tí dvaja sa spájajú a sú jedno. Keď sa dvaja spájajú, nevytvárajú obraz bez života alebo obraz niečoho pozemského, ale obraz samého Boha. Dvaja vstupujú do manželstva a chcú sa stať jedným telom. Pozrite sa opäť na tajomstvo lásky! Ak sa dvaja nestanú jedno – ak ostanú dvaja – nevytvoria mnohých. Keď sa však spoja, vytvoria mnohých.

Čo sa z toho naučíme? Sila spojenia je veľká. Múdrosť Boha na počiatku rozdelila jedného na dvoch; ale Boh chcel ukázať, že „jeden“ ostal jeden aj po rozdelení. Znemožnil teda, aby jeden človek bol schopný rozmnožovania. Človek nemôže byť jeden, pokiaľ sa nespojí s druhým. Každý je len polovica. A človek bez toho druhého nemôže plodiť deti.

Poviem vám teda, ako je manželstvo tajomstvom o Cirkvi. Cirkev vznikla z Kristovho boku. Spojil sa s ňou v duchovnom spojení.“

Sám Bůh, náš Pastýř,
přišel, aby nás našel
a zachránil

Církev na celém světě naplněná úžasem prvních učedníků, stále znovu hlásá: „Ježíš vstal z mrtvých!“ – „Vpravdě, vstal z mrtvých, jak předpověděl!“

Starozákonní památka vysvobození židovského lidu z egyptského otroctví dosahuje o Velikonocích svého naplnění: svým zmrtvýchvstáním nás Ježíš Kristus vysvobodil z otroctví zla a smrti, otevřel nám přístup do života věčného. My všichni, když se necháme ovládnout zlem, scházíme z dobré cesty a bloudíme jako ztracené ovce. Avšak sám Bůh,

náš Pastýř, přišel, aby nás našel, a snížil se až k pokoření kříže, aby nás zachránil.

A dnes tak můžeme zvolat:

„Dobrý Pastýř, který dal svůj život za své ovce
a byl ochoten umřít za své stádo,
vstal z mrtvých. Aleluja“.

Zmrtvýchvstalý Pastýř napříč dobami neúnavně hledá svoje ztracené bratry a sestry

Zmrtvýchvstalý Pastýř napříč dobami neúnavně hledá nás, svoje bratry a sestry ztracené v pouštích tohoto světa. A táhne nás na cestu života. Také dnes si klade na svá ramena mnoho našich bratří a sester deptaných zlem v jeho nejružnějších formách. Zmrtvýchvstalý Pastýř jde hledat všechny, kdo zabloudili v bludištích osamění a vytlačených na okraje. Ujímá se těch, kdo se stali obětí starého i nového otroctví: nelidské práce, nezákonného obchodování a těžkých závislostí. Ujímá se dětí a teenagerů, kterým je odnímána bezstarostnost a jsou vykořisťováni, a těch, jejichž srdce je trýzněno násilím snášeným mezi stěnami vlastního domova. Zmrtvýchvstalý Pastýř provází na cestě ty, kdo jsou nuceni opouštět svoji vlast kvůli ozbrojeným konfliktům, teroristickým útokům, hladu a despotickým režimům.

Ve složitých a někdy dramatických událostech národů ať Zmrtvýchvstalý Pán řídí kroky těch, kdo hledají spravedlnost a pokoj. Ten, který přemohl temnotu hříchu a smrti, ať obdaří naše dny pokojem!

*převzato z www.vira.cz - zpracováno podle velikonočního poselství
papeže Františka 16.4.2017*

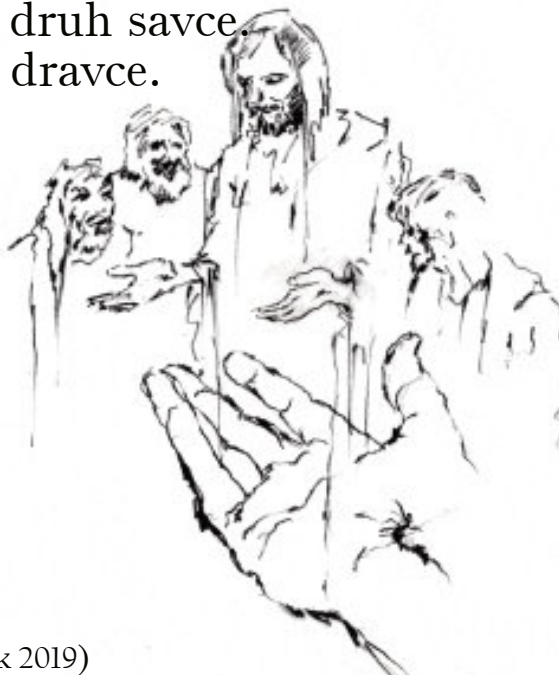

O lásku tě prosím, Pane můj!
Postavil jsem si v sobě sluj
s otvorem dokořán na sever.
Zima je mi teď v šeru šer.

O sílu tě prosím, Otče náš!
Tlukoucímú co chce, někdy dáš,
ať umím milovat, tě prosím,
nezištně, opravdu a bosý.

O lék tě prosím, můj Bože!
Lásku zraněnou nožem
vyleč a zaceľ mi ránu.
Je bolest díl tvého plánu?

O lásku tě prosím, Pane můj!
Kamkoliv půjdu, při mně stůj,
bez Tebe jsem jen druh savce.
Lásku polidš'uješ dravce.

WE ARE ALL PART OF GOD'S PLAN

HOMILY FOR MARCH 21, 2021
5TH SUNDAY OF LENT
Deacon - Grek Kandra

In 2019, the New York Times did something remarkable and unexpected: it ran a series of stories about people joining the Catholic Church that Easter. One of them was a woman named Joanna Huang. The story said that many people who saw her at Mass on Sunday at her parish in New Jersey assumed she was already Catholic. But she wasn't. It turned out that Joanna had promised her husband that she would raise their daughters Catholic. When her marriage broke up, and she got divorced, she kept her promise — taking the girls to church every week.

After years of her daughters telling her she should get baptized, she finally agreed. When she joined the Church in 2019, her teenage daughters served as her sponsors.

It was a gradual process, she told the Times. But looking back on it, she was grateful, and a little bit amazed. She didn't know why or how it happened. But the timing just seemed right. She said: "I figured it was part of God's plan." Every new Christian has a story, a history, a reason for making this journey. I know that's true of the catechumens and candidate who are here this morning.

Somehow, God has been at work in their lives. And as a result, nothing can ever be quite the same. That's one of the threads that has run through the Gospel readings over the last three Sundays. If you've been here at this 9 a.m. Mass during these weeks, you've heard a different Gospel than at other Masses, hearing long and detailed miracle stories from the Gospel of John. They describe how Jesus transformed the lives of three individuals in dramatic ways.

First, there was the woman at the well, who heard Jesus speak about her life, reached a new awareness about it, and then had to tell others. Then, there was the man born blind — who because of Jesus was finally able to see. Christ gave him clarity and vision and light. And today there is Lazarus, who received from Jesus the incomparable gift of new life.

On the one hand, these remarkable episodes speak beautifully to the experience of those who are joining the Church in just two weeks. These stories describe how an encounter with Christ changes everything.

But in another sense, these stories speak to every one of us this morning. They remind us that what Christ gave to those three people, he gives to all of us.

Understanding. Light. Life. But a question that haunts us all: what comes next? One interesting aspect of these three Gospels is that we never find out. You never learn what happened to those whose lives were touched by Jesus. We never hear, as Paul Harvey would say, “the rest of the story.” But there is always more. This old book in my hand reminds me of that every day.

I brought this Bible to church today. It’s old and falling apart. It’s been sitting in my office collecting dust but every now and then, I blow the dust off it and open it up. It is a Protestant edition, printed in Philadelphia many years ago. It has maps and drawings scattered throughout, and all the words of Jesus are printed in red. It belonged to a young Methodist woman who attended a small church in New Jersey many years ago, a church where they sang “Faith of our Fathers” and “The Old Rugged Cross.” She attended camp meetings and Sunday school and she spent summers during the Depression in Ocean City, New Jersey, where they didn’t sell liquor.

The woman’s name is printed in gold on the cover: Claire Prosser. I knew her well. Claire Prosser was my mother. After World War II, she met and fell in love with the son of a Slovak coal miner from Pennsylvania, my father. He happened to be Catholic. So — although her mother had her doubts and concerns — she entered the Catholic church shortly before they got married, 1949. It was a journey, in every way, compelled by love and mystery and hope.

As a result, I stand before you this morning: a deacon in Queens, serving at God’s altar, speaking from this pulpit, overwhelmed at how God has worked in my life, even before I was born. Because of the choice Claire Prosser made, I am here. Like Joanna Huang, I see it all as part of God’s plan. And so, I want to say to our catechumens and candidate, and to all who are here this morning: you, too, are part of God’s plan. We all are. This Bible reminds me of that. It tells me where I came from, and what I owe to those who came before me. We don’t know “the rest of the story” of the woman at the well, or the man born blind, or Lazarus.

But part of that story, truly, is each of us. We are a part of their legacy. We are continuing what they began: retelling their stories, sharing their wonder. Passing on, literally, the Good News. We’ve seen how an encounter with Jesus changed them. How has it changed us? What will we give to God in gratitude for what he has given us?

What will be the rest of our story?

If we open our hearts to God working miracles in our lives, we can be like those three figures in the Gospel. Like the woman at the well, we can be changed. Like the blind man, our eyes can be opened. Like Lazarus, we can be renewed and reborn by responding to the call of Christ.

Joanna Huang said it was all part of God's plan.

As we continue to pray for those who are entering the Church this Easter, and continue our own journey in these last days of Lent, we pray as well that all of us may come to a greater understanding of God's plan for our lives — and appreciate even more the miracle of his abiding love for each of us.

BLAHOPŘEJEME

Marta Hnízda oslaví své 60. narozeniny 4. dubna. Za celou krajanskou rodinu tady v New Yorku a také ve Washingtonu, D.C. Ti chci milá Marto popřát hodně štěstí zdraví a Boží požehnání do dalších let. Hodně radosti z vnoučat a pokoj v srdci. Marto, díky za všechnu pomoc při organizování mší ve Washingtonu a při přípravě tisku našeho časopisu Zvon. Ať radostné Aleluja na vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista zazní u vás doma dvojnásobně... *Fr. Antonín*

V neděli 7. března při mši svaté přijal křest **Richard Maria Vraštiak**. Malým sestrám Jülii a Eleně se narodil bratříček o kterého se budou teď starat pod vedením maminky. Jménem celé komunity v New Yorku přeji rodičům Marii a Martinovi Vraštiakovým Boží požehnání a hodně pokojných nocí s malým Riškem.

Fr. Antonín

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

3. března nového pomocného biskupa s českými kořeny dostala arcidiecéze San Antonio v Texasu. Je jím církevní právník a dosavadní generální vikář diecéze Vectoria Gary Janak.

8. března papež František zakončil 33. mezinárodní apoštolskou cestu, která jej na tři dny zavedla do Iráku. V závěrečné modlitbě řekl: „Prosím vás všechny, drazí bratři a sestry, abyste společně pracovali na mírové a blahobytné budoucnosti, která by nikoho neponechala pozadu a nediskriminovala. Ujišťuji vás o modlitbě za tuto milovanou zemi. Zejména se modlím za to, aby členové různých náboženských společenství spolu se všemi muži a ženami dobré vůle pracovali na utužování bratrských a solidárních vztahů ve službě dobru a pokoji.“

11. března papež František přijal pozvání slovenské prezidentky Zuzany Čaputové a v září přijede na Slovensko. Hlava katolické církve zavítá do Bratislavy po cestě do Maďarska kde se zúčastní mezinárodního eucharistického kongresu v Budapešti, který bude probíhat od 5. do 12. září.

11. března papež František jmenoval dva nové členy římské kurie, pocházející ze Španělska: sestra Nuria Calduch Benagesová se stává sekretářkou Papežské biblické komise, kdežto její krajan Daniel Arasa, děkan Fakulty sociální a institucionální komunikace na římské Papežské univerzitě Santa Croce obohatí svou profesionální zkušeností vatikánský Úřad pro komunikaci jako jeho poradce.

19. března slavnost sv. Josefa zvolil papež František za datum zahájení Roku rodiny Amoris laetitia. 19. březen je zároveň pátým výročím vydání exhortace, k níž se titul odvolává, a rovněž výročím inaugurace Františkova episkopátu. Zvláštní rok věnovaný rodině a manželství bude završen na 10. světovém setkání rodin v Římě v červnu 2022. Jeho důvody, směřování a cíle byly dnes představeny novinářům na tiskové konferenci ve Vatikánu

25. března "Postoj církve se po dva tisíce let nezměnil a ani změnit nemůže, protože ani lidská přirozenost ani mravní principy se nemění. Moderní technické prostředky nemění zlo na dobro, jen mohou způsobit, že dobro je plodnější a zlo ničivější." Stojí mimo jiné v pastýřském listu biskupů olomoucké arcidiecéze k slavnosti Zvěstování Páně, která se slaví také jako Den nenarozeného života.

ZEMŘELI

Dne 2. března 2021 zemřel doma ve večerních hodinách Prof. Ing. George K. Kolasa. Náš Pán daroval Jiřímu krásných 96 let života. Spolu se svou manželkou Věrou prožili velkou část života ve Forest Hills, NY. Jiří, budeme na Vás s láskou a úctou vzpomínat. O modlitbu za zemřelého prosí jeho manželka Věra a dcera Alice s rodinou.

BLAHOPŘEJEME

v dubnu oslaví narozeniny: Irene Lesler 3. dubna, **Marta Hnízda 4. dubna**, Václav Hnízda 9. dubna, William Janek 13. dubna, Julie Vraštiak 15. dubna, Jan Pongo 20. dubna, Valentina Marie Valerio 20. dubna, Michal Joseph Sykora 21. dubna, Jitka Abel 22. dubna, Steve Neyland 24. dubna, Zdenka Dlouhy 24. dubna, Daniel David Reynolds 25. dubna, Maximilian F. Combs 26. dubna, Marie Wolf Hospodarova 29. dubna.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Pat a Ed Babor, Fred Jurena, Alexander Dolinay, Bohdan a Jirina Kowalyk, Libuse Kral.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V DUBNU 2021

datum	úmysl	dárce
4.4.	Za krajanskou rodinu - neděle vzkříšení -	
5.4.	Za zemřelého manžela	Alexandra Vondráček
7.4.	Za Josefa a Josefu Klusáčkovy	B. a. J. Kowalykovi
11.4.	Za + Rev. Martina Svitana	manželé Brabcovi
14.4.	Za Marii a Štefana Kowalykovy	B. a. J. Kowalykovi
18.4.	Za + syna Jana Ladislava Bartůňka	Jan Bartůňek
21.4.	Za Boženu Kleeovu a manžela Josefa	B. a. J. Kowalykovi
25.4.	Za zemřelého Jiřího Kolasu	Libuše Král

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

František Lízna se narodil roku 1941 v Jevíčku, poté se jeho rodina přestěhovala do Moravské Třebové a Velkých Opatovic. Tatínek, neústupný lidovec, byl brzy po převratu v roce 1948 uvězněn. Sám František šel poprvé do vězení v devatenácti letech roku 1960. Tehdy byl na návštěvě u dívky, jejíž otec sedlák byl právě zatýkán policií, protože nechtěl vstoupit do družstva. František v zuriivosti strhl rudou vlajku z národního výboru. Stálo ho to sedm měsíců v Jáchymově. Po vězení nastoupil na vojnu do Michalovce, kde se kvůli svému odporu nést na Prvního máje sovětskou vlajku stal pasáčkem dobytka. Když pracoval jako dělník v cukrovaru, byl uvězněn podruhé, a to za pokus o nedovolený přechod hranic. Později působil jako ošetrovatel v ústavu pro mentálně postižené na Velehradě, kde se setkal s jezuity. Právě zde objevil svou touhu sloužit bližním a Bohu a roku 1968 vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova.

V roce 1977 patřil mezi první signatáře Charty 77, za což se dostal do vězení pořetí. Celkem byl ve vězení pětkrát, také za šíření samizdatů a tisk letáků o politických věznicích. Ve vězení si dohromady odesedl něco přes dva roky. Po 17. listopadu 1989 se stal rektorem kostela "u jezuitů" v Brně, kde působil do roku 1995. Staral se o nemocné, o Romy (ze solidarity si dal do občanského průkazu zapsat romskou národnost), vězně a bezdomovce (tzv. sociální apoštolát). P. František Lízna byl také známý jako poutník. Na pěších poutích nacházel v dobách komunismu svobodu. Propojil při nich křesťanský Východ a Západ i Jih a Sever a ušel na nich téměř osm tisíc kilometrů. Na svou první pout' se vydal v roce 1984 napříč Československem, kdy jeho cílem byla hora Kremenec na slovensko-ukrajinskopolském pomezí. V roce 2006 se vydal na dlouhou pout' i přesto, že trpěl rakovinou prostaty v pokročilém stadiu. Každý den se modlil za jednoho z přátel nebo z lidí, kteří mu ublížili, a každý krok vnímal jako modlitbu. Po návratu lékaři zjistili, že se během poutě uzdravil.

V roce 2001 bylo Františku Líznovi prezidentem Václavem Havlem propůjčeno druhé nejvyšší státní vyznamenání - Řád Tomáše Garrigua Masaryka za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie a lidských práv. Za svou práci ve vězeňství obdržel v roce 2003 společně s dalším vězeňským kaplanem Tomášem Vlasákem Cenu Františka Kriegla, udělovanou Nadací Charty 77. Roku 2013 mu řád milosrdných bratří udělil Cenu Celestýna Opitze za péči o nemocné a potřebné. P. František Lízna zemřel ve čtvrtek 4.března 2021 v olomoucké fakultní nemocnici na komplikace spojené s onemocněním covid-19.